

Universitätsbibliothek Paderborn

**Cornelii Jansenii Iprensis Episcopi Augustinus Europaeus
Perperam Dictus**

Wavre, Philippus van

Antverpiae, 1709

Sect. II. Dicta periodus quoad sensum obvium clarè eruitur ex Jansenio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39351

476 LIBER SEXTUS

Nequè hujusmodi. interpretatio à naturali verborum significatu deviat : v. g. de Sancto Paulino propriissimè dicitur, quod pro Redemptione dumtaxat unici filij viduæ captivi Patriâ sua excesserit , licet alia illic agere meditaretur , quia nimis pro solo filio isto redimendo se vadem dare intenderit. Sic ergò si Redemptor dicatur pro salute dumtaxat electorum Sanguinem fudisse, rectè colligitur quod pro solorum electorum salute pretium Sanguinis dederit, quamquam pro reprobis ad alias fines eundem Sanguinem fudisse etiam rectè dici posset.

SECTIO II.

*Præfatæ propositionis Quintæ periodus
quoad obvium istum sensum è Libro
Cornelii Lansenii excerpta Titaniæ luce
clarius enitescit.*

*L.3. de gra.
Christi c. 21.
pag. 390.* *pag. 389.* **P**robatur primò : quia si Jansenius censuisset Christum pro salute aliquorum reproborum v. g. justorum temporalium mortuum esse ratione gratiarum , quibus salvati possent ; nullò modò potuisset oblationem Christi , sicut orationem pro liberatione reproborum , prorsùs negare , ipsosque damnatis spiritibus componere ; hoc tamen exerte facit , his verbis : *Ex quo factum est ut juxta Sæcissimum Doctorem non magis Patrem pro æterna liberatione ipsorum (non perseverantium) quam pro diaboli deprecatus fuerit.* Et id declarat à simili , quia juxta S. Augustinum , si Ecclesia nosset , qui sint prædestinati in ignem æternum ire cum diabolo , tam pro eis non oraret , quam nec pro ipso diabolo . Hinc concludit Christum non plus Patrem orasse pro æternâ libera-

DE PROPOSITIONE V. 477

beratione reproborum , quam Damonum . Neque enim , inquit , quo sit prædestinatus ignorat . Quod iterum dicere non posset , si admitteret Christum orasse pro gratiis quibus temporales justi Salvati possent . Magnò enim intervallō diabolus cum justo temporali in causa salutis æternæ dissideret .

Imò vanum & stultum reputat pro salute reproborum orare ac pati ; Vanum , ait , pro talibus ^{Ibid.} Salvandis seriā voluntate pati ac mori , vanum pro talibus à perditione decretā liberandis offerre Patri Vota , preces , mortem ac Sanguinem suum . Et , si quid pro illis rogavit Patrem , pro temporalibus quibusdam ^{pag. 390.} justitiae effectibus rogavit . Et , pro istis (electis) ab omni malo liberandis rogavit Patrem suum , non pro cæteris qui à fide & Charitate deficientes in ini- ^{pag. 386.} quitate moriuntur . Et , Nullo modo principiis ejus ^{pag. 390.} (Augustini) consentaneum est , ut Christus Dominus vel pro infidelium in infidelitate morientium , vel pro iustorum non perseverantium æternā salute mortuus esse , Sanguinem fudisse , semetipsum Redemptionem dedisse , Patiem orasse censeatur .

Quemadmodum ergò Jansenius docet , quod Christus tantummodo mortuus sit pro illis , quibus ^{pag. 383.} Mors ipsius profuit : Ità tantum pro salute eorum solorum qui in æternum salvantur ; quia oblatio ^{pag. 388.} mortis Ieanis esse non potest . , Illud enim indicat intentione morientis pretium pro illis oblatum esse , ut ejus oblatione placatus Pater eos re ipsa de servitute ^{pag. 385.} liberaret . , Proderit igitur necessario Christi Sanguis & mors , pro quo Sanguinem suum fuderit & mor- ^{pag. 387.} tunc fuerit : & cui nullo modo prodest , pro illo nec Sanguinem fudit , vel mortuus fuit . , Omibus vero illis pro quibus Sanguinem fudit , & quatenus pro eis fudit , etiam sufficiens auxilium donat , quo non solum possint , sed etiam re ipsa velint & faciant ^{pag. 386.} id quod ab eis volendum & faciendum esse decrevit .

Ceo

478 LIBER SEXTUS

Certissimum verò est, solos electos non solum posse sed etiam velle in justitia finaliter perseverare & perseverando Salvari; ergò ex principio Janseniano rursùs profluit, quod pro solorum perseverantium salute ac perseverandi gratiâ sufficieni Christus Sanguinem suum fuderit : nam reprobri re ipsa non perseverant.

SECTIO III.

Vindiciæ Iansenianæ diffitantur.

ARGUMENTUM PRIMUM.

Palladii in *Spongia Notarum* pag. 32.

Friola in *Præfulem criminatio*, quod asseveret Principiis Augustini consentaneum, Christum Dominum non magis Patrem pro æternâ salute per euntium, quam pro diaboli deprecatum. Cum enim liquido clarescat, quid phras̄ illa, pro æternâ alicujus salute deprecari, intelligat, videlicet ex redimentis animo orationem istam in actualem liberationem dirigī; quæ directio Christi inanis esse non potest; miserrimæ cavillationis genus est, sententias istā circumscriptione determinatas & septas arrodere: dum nihil apertius est, quam Christum directione illā voluntatis absolute, quæ inanis, & irrita non potest esse, non magis pereuntium æternam salutem, quam ipsius diaboli, voluisse.

REFUTATIO.

Non modò miserrimæ, sed ingratissimæ opinionis genus est, salutarem Generis humani, ac præsertim iustorum Redemptionem pusilli electorum Gregis palis velle circumfepire, nec aliam in Redemptore statuere redimendi ac salvandi voluntatem præter illam absolutam, quæ salutem inferat: atquè hoc fundamine malefacto inten-